

Δέφτερη Ανάγνωση

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

Τράπεζες και κρίση: το άγχος των επιπτώσεων και η λογοκρισία των ευθυνών και των διασυνδέσεων του «βαθέως κράτους» σ. 2

Το φυσικό αέριο και οι προεκτάσεις του: η Βουλή εναντίον της Πραξουλας..ή κάτι βαθύτερο και ευρύτερο; σ. 3

Κυπριακό: Το κλίμα του Φερβάρη σ. 5

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ταξικές σχέσεις: Διάλογος εμπλεκομένων μερών σ. 6

ΑΗΚ: όταν έρχονται οι συνεπειες/λογαριασμός από το ναυάγιο της αγοράς φυσικού αερίου το 2010, κάποιοι ψάχνουν αλλού σ.7

ΔΙΕΘΝΗ

Συρία: Δημοψήφισμα, δυτικά θεάματα και σαουδαραβικές ρητορικές σ. 8

Όταν το Ιράν χαϊδεύει επικίνδυνα την στρόφιγγα και πώς μπορεί να συνδέεται η «ελληνική κρίση» με το εμπάργκο στο Ιράν σ. 10

Goldman Sachs και οι τρεις σωματοφύλακες σ. 11

Ο πόλεμος στο Ίντερνετ: Οι Anonymous συνεχίζουν τις επιθέσεις και εκφράζουν αλληλεγγύη στον ελληνικό λαό σ.13

BRICS και μετατοπίσεις στο Παγκόσμιο σύστημα: όταν οι μη-δυτικοί θέτουν όρους και όρια

Ινδία: όταν το Ισραήλ απλώνει το χέρι του εκεί όπου φαίνεται ως απαράδεκτη παρέμβαση σ. 15

Βραζιλία: όταν ο Νότος βάζει όρους για να βοηθήσει τη Δύση σ. 16

ΤΟΠΙΚΑ

Τράπεζες και κρίση ελληνικών ομολόγων: φόβος, εκστρατείες ηρεμίας, ασκήσεις λογοκρισίας και «βαθύ κράτος»

Μετά την έγκριση του μνημονίου και της απόφασης για καταβολή της δόσης του δανείου στην Ελλάδα, το κλίμα στην Κύπρο ήταν ανάμεικτο: υπήρχε φόβος για τις επιπτώσεις στην τοπική οικονομία, με ταυτόχρονες κινήσεις αλληλεγγύης. Το σαββατοκύριακο λ.χ. ο «φιλελεύθερος» είχε ένα προσεγμένο - σε σχέση με τις δηλώσεις του αρχιεπίσκοπου δύο βδομάδες πριν- αφιέρωμα στις ανησυχίες για τις επιδράσεις στην τοπική αγορά εργασίας από ενδεχόμενη μετακίνηση Ελλήνων εργαζομένων. Την ίδια περίοδο έγιναν και μια σειρά εκδηλώσεις συμπαράστασης προς τον ελληνικό λαό με την συλλογή βοήθειας.

Όμως, το μεγάλο άγχος εστιάζεται στις τράπεζες. Την επόμενη της απόφασης, οι τραπεζιτικοί τίτλοι είχαν δραματική πτώση στο χρηματιστήριο, ενώ η Τράπεζα Κύπρου ανακοίνωσε ζημιές πάνω από 1 δις. Οπότε, η υπόγεια ανησυχία εκφράστηκε και με ανάλογους τίτλους ειδήσεων. Επιστρατεύτηκαν αμέσως διάφοροι για να «καθησυχάσουν τον κόσμο». Ο τέως πρόεδρος Γ. Βασιλείου φαίνεται να τα καταφέρνει σε αυτόν τον ρόλο ιδιαίτερα. Ο νέος επικεφαλής της Λαϊκής, ο Μ. Σαρρής, εμφανίστηκε καθησυχαστικός, αφήνοντας να νοηθεί ότι γίνονται συζητήσεις για επενδύσεις κεφαλαίων από Ρωσία και Κίνα.

Η δημόσια συζήτηση, γενικά, είναι ακόμα σε αρχικό στάδιο: φαίνεται να υπάρχει ελπίδα ότι οι τράπεζες θα τα καταφέρουν μόνες τους, ή με κάποια βοήθεια, να βρουν ξένους επενδυτές. Ταυτόχρονα, ακούγονται και απόψεις για εθνικοποίηση των τραπεζών. Οι μεγαλομέτοχοι, βέβαια, φαίνεται να προτιμούν να σώσει η πολιτεία τις τράπεζες χωρίς όμως να τις εθνικοποιήσει, και εννοείται να κρατηθεί το κοινό μακριά από δημόσια συζήτηση του θέματος των ευθυνών. Γενικώς, θέλουν να τους βοηθήσει το κράτος να κρατήσουν τα «σεϊχάτα» τους όπως είπε ακόμα και ένας δημοσιογράφος στο Σίγμα, εκφράζοντας μια διάχυτη δυσφορία.

Σε αυτό το κλίμα, κυκλοφόρησε και το βιβλίο του τέως υπουργού οικονομικών, Χ. Σταυράκη – οι αναφορές του για τις ευθύνες του επικεφαλής της Κεντρικής Τράπεζας, Α. Ορφανίδη, ήδη συζητούνται. Αν είναι όντως αλήθεια ότι αποθάρρυνε τις τοπικές τράπεζες από την αγορά κυπριακών ομολόγων, δημιουργείται προφανώς τεράστιο θέμα, ιδιαίτερα αν συγκριθεί αυτή η στάση με τις ήδη υπάρχουσες

καταγγελίες ότι δεν άσκησε τον εποπτικό του ρόλο - ή ίσως και να ενθάρρυνε- στο θέμα της αγοράς ελληνικών ομολόγων. Ήδη ο σύνδεσμος επενδυτών ζήτησε να δημοσιοποιήσει η ίδια η Κεντρική Τράπεζα "αναλυτική κατάσταση του χαρτοφυλακίου των επενδύσεων της" και του χρόνου και του σκεπτικού της. Η υπόνοια είναι ότι έγιναν επενδύσεις σε ελληνικά και ιταλικά ομόλογα σε περιόδους που δεν δικαιολογούνται με βάση τα δεδομένα της κρίσης. Φαίνεται ότι ο Ορφανίδης δεν πίστευε ότι θα προκύψει κούρεμα τελικά. Πάντως, αφού ακόμα και ο Α. Νεοφύτου έκανε κριτική στα συμβούλια των τραπεζών, μπορεί να υποθέσει κάποιος ότι το κλίμα είναι δύσκολο στους χώρους των επιχειρηματικών ελίτ.

Η δημόσια συζήτηση του θέματος ευθυνών, όμως, είναι ακόμα λογοκρινόμενη. Από δημοσιογραφικούς κύκλους, πάντως, διαρρέει ότι η αγορά ομολόγων εκφραζόταν σε χρηματικό κέρδος εκατομμυρίων για διευθυντικά στελέχη μέσα από διαδικασίες μπόνους. Αξίζει, επίσης, να καταγραφεί η δήλωση του οικονομολόγου του κ. Πλατύ, ο οποίος κινείται συνήθως στον συντηρητικό χώρο, και ο οποίος αποκάλυψε τον τραπεζιτικό τομέα ως το «πραγματικό βαθύ κράτος στην Κύπρο», παραπέμποντας στην προστασία του από πολιτικούς, ΜΜΕ και δικηγόρους.

Το φυσικό αέριο και οι προεκτάσεις του: Η "Βουλή" εναντίον της Πραξουλας.. ή κάτι βαθύτερο και ευρύτερο;

Τελικά, η βουλή ενέκρινε πλειοψηφικά το νομοσχέδιο, το οποίο προνοεί ότι θα συσταθεί μια επιτροπή τεχνοκρατών από δημόσιους υπάλληλους που θα αξιολογήσουν τις προσφορές για το φυσικό αέριο. Η αρχή αυτής της διαμάχης πάει πίσω στην κόντρα Αντωνιάδου-Κασίνη για την τάση του τελευταίου να διαρρέει θέματα στα ΜΜΕ και να κάνει πολιτική αυτόβουλα.

Το νομοσχέδιο, ωστόσο, πηγαίνει και μερικά βήματα παρακάτω: δεν επιβάλλει απλά την επιστροφή Κασίνη, αλλά αποκλείει την υπουργό. Η παρέμβαση της νομοθετικής στην εκτελεστική εξουσία φαίνεται να είναι εμφανής εδώ. Ο γενικός εισαγγελέας, ωστόσο, παρά το ότι αρχικά δήλωσε ότι «η όλη προσπάθεια θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα», βοήθησε στην κατασκευή του νομοσχεδίου. Το αν όμως πιστεύει, όντως, ότι δεν παραβιάζει την διάκριση εξουσιών η όλη προσπάθεια, είναι άλλο θέμα το οποίο θα φανεί αν ο Πρόεδρος αποφασίσει να αναπέμψει το νόμο.

Η άλλη διάσταση έχει να κάνει με το ότι η προσπάθεια, πέρα από την αντιπολιτευτική διάθεση μερικών, έχει ύποπτες διαστάσεις, καθώς πολλοί από τους

υποστηρικτές της πρότασης, αλλά και τα ΜΜΕ, τα οποία προώθησαν την όλη ιστορία, φαίνονται, από τις δημόσιες θέσεις τους, να στηρίζουν συμφέροντα τα οποία ταυτίζονται με το κράτος του Ισραήλ. Οποτε, τα ερωτήματα «ποιοί είναι αυτοί που θα αποφασίζουν» και «με ποιά κριτήρια θα αποφασίζουν», αποκτούν σαφώς νέες διαστάσεις.

Η ψηφοφορία έγινε, πάντως, σε χαμηλούς τόνους και η δημοσιοποίηση του αποτελέσματος στις εφημερίδες την άλλη μέρα, κινήθηκε σε επίσης χαμηλούς τόνους. Σε αριστερούς χώρους, ωστόσο, υπήρχε και οργή για ότι βιώθηκε σαν επανάληψη κινήσεων που θύμιζαν τις προσπάθειες για «πολιτικό πραξικόπημα», ή πιο πρακτικά το πώς λειτουργεί το «θεσμικό κατεστημένο». Αυτήν την άποψη εξέφρασε περισσότερο η εφημερίδα «Γνώμη», παρά η Χαραυγή – ανάλογη ήταν και η αντίδραση αριστερών μπλόγκερ.

Για τις ευρύτερες διαστάσεις των συμφερόντων, τα οποία εμπλέκονται στην υπόθεση με το φυσικό αέριο της ανατολικής Μεσογείου, αξίζει να δει κάποιος το πλαίσιο: μέχρι πρόσφατα το Ισραήλ ήταν εξαρτώμενο όσο αφορά στην ενεργειακή του υποδομή. Το 2010 ανακαλύφτηκε το κοιτάσμα Λεβιάθαν και αμέσως μετά, τον Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου, μια μερίδα του κυπριακού τύπου και των πολιτικών κύκλων, εξαπέλυσαν επίθεση ενάντια στην τελική έγκριση μιας διαδικασίας που είχε προηγηθεί για αγορά φυσικού αερίου. Η ξαφνική «δεύτερη σκέψη» μερικών κύκλων φάνηκε να έχει έντονα την επίδραση του Ισραήλ, καθώς η γειτονική χώρα προβαλλόταν ως ο απαραίτητος σύμμαχος που θα μπορούσε να μας πουλήσει φυσικό αέριο – άσχετο αν μέχρι τότε το Ισραήλ εισήγαγε μεγάλες ποσότητες το ίδιο από την Αίγυπτο. Η όλη εκστρατεία, όντως, οδήγησε στην ματαίωση της προσπάθειας για αγορά φυσικού αερίου. Και κοιτάζοντας την γεωπολιτική συγκυρία δεν μπορεί να ήταν τυχαίο με δεδομένα τα νέα σχέδια του Ισραήλ – αλλά και με τις ενδεχόμενες ανησυχίες που προκάλεσε η πτώση του Μπεν Αλί τότε στην Τунησία. Όμως, η ανακάλυψη του Λεβιάθαν δημιούργησαν και ένα νέο μέτωπο στην περιοχή, καθώς ο Λίβανος αρνείται να δεχτεί την ιδιοκτησία του Ισραήλ σε συνοριακά κοιτάσματα, όπως το Ταμαρ. Το χειρότερο για το Ισραήλ είναι ότι οι ΗΠΑ φάνηκαν να δίνουν στήριξη ή κατανόηση στην θέση του Λιβάνου. Αυτό οδήγησε, σύμφωνα με μερικούς αναλυτές, στην απότομη στροφή γνωστών χρηματοδοτών εβραϊκής καταγωγής -οι οποίοι πρόσκεινται στην ισραηλιτική δεξιά και ακροδεξιά- στις ΗΠΑ στην στήριξη ρεπουμπλικανών υποψηφίων ενάντια στον Ομπάμα. Ο Γκίνκριτς, ο οποίος θεωρείται

ο βασικός αποδέκτης της χρηματοδότησης μέχρι στιγμής, δήλωσε πρόσφατα ότι οι «Παλαιστίνιοι» είναι «κατασκευασμένος λαός».

Ανάλυση για τα κοιτάσματα, τις διαμάχες και τις παρεμβάσεις του λόμπυ.

<http://rt.com/news/reserves-offshore-middle-east-engdahl-855/>

Κυπριακό: το κλίμα τον Φεβραρη ήταν κρύο

Την Κυριακή, η «Καθημερινή» είχε πρωτοσέλιδη αναφορά στο ότι ακόμα και ο Γ.Γ. του ΟΗΕ φαίνεται να μετατοπίζει, πάλι, την Διεθνή Διάσκεψη μετά τις προεδρικές του 2013 – αν δεν προκύψουν και άλλες συγκλίσεις. Ή τουλάχιστον αυτό ήταν το κλίμα του Φεβραρη: Η ε/κ πλευρά και ο Πρόεδρος Χριστοφιας φαίνεται να έχουν εξασφαλίσει μια σαφή πλειοψηφία στον Συμβούλιο Ασφαλείας -σύμφωνα με μερικές ανταποκρίσεις ακόμα και οι ΗΠΑ δεν φαίνονται πρόθυμες να στηρίξουν ένα εκβιαστικό σκηνικό την άνοιξη- το οποίο σημαίνει ότι χωρίς τούρκικη κίνηση στο εδαφικό και εγκατάλειψη της προσπάθειας επαναδιαπραγμάτευσης κεφαλαίων, οι προσπάθειες της τ/κ πλευράς να ξοδέψει τον χρόνο μέχρι μια διεθνή διάσκεψη με σχεδόν όλα τα ζητήματα ανοιχτά, δεν φαίνεται να προχωρεί.

Βέβαια η εικόνα των ηγετών των δύο κοινοτήτων δεν αντικατοπτρίζει το αίσθημα όλου του πολιτικού σκηνικού. Αν μερικοί θέλουν λύση αλλά με διασφαλίσεις και δεδομένα που θα την καταστήσουν αποδεκτή, άλλοι ενδεχομένως να προτιμούν την "αιώνια αναβολή" – και στις δύο κοινότητες. Κάτι το οποίο έχει ντε φάκτο συνέπειες, αλλά είναι και αμφίβολο μέχρι πότε μπορεί να επεκταθεί.

Σε αυτό το κλίμα υπάρχουν και απόψεις από το κίνημα επαναπροσέγγισης ότι οι συζητήσεις στην ε/κ πλευρά αποτελούν μια ακόμα προσπάθεια -μέρους τουλάχιστον- της ε/κ πολιτικής ηγεσίας, να αποφύγει την διαπραγμάτευση – και ιδιαίτερα την πιθανότητα να βρεθεί μπροστά σε δύσκολα διλήμματα σε περίπτωση τουρκικών προσφορών.

Αποσπάσματα από ένα σχετικό κείμενο το οποίο δημοσιεύτηκε στο Μπλογκ της ΕΡΑΣ:

«Σύμφωνα με ότι δημόσια λέγεται το Κυπριακό είναι για ακόμα μια φορά σε αδιέξοδο. Όλες οι πλευρές (ελληνοκυπριακή . τουρκοκυπριακή, τουρκική) δηλώνουν ότι η επόμενη προσπάθεια είναι για μετά το 2012. Η μόνη ένδειξη για πιθανές εξελίξεις στο Κυπριακό είναι η βία ορισμένων πολιτικών δυνάμεων να αλλάξουν την

στρατηγική λύσης του Κυπριακού. Προφανώς οι δυνάμεις αυτές φοβούνται μια πιθανή στροφή της Τουρκίας προς τη λύση, στροφή που θα απογυμνώνει την ελληνοκυπριακή πολιτική, όπως και το 2004. Η τουρκική πλευρά να θυμίσουμε είχε ως αποτέλεσμα των τότε ελληνοκυπριακών ελιγμών, κερδίσει σε αρκετά σημεία στη διεθνή σκακιέρα (μη εγκεκριμένη από το Συμβούλιο Ασφαλείας μεν αλλά υπάρχουσα έκθεση του Κόφι Ανάν που ωθεί προς κινήσεις αναγνώρισης τουρκοκυπριακού κράτους, ανάλογες θέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση που κατέληξαν στον κανονισμό της πράσινης γραμμής, αναβάθμιση των της τουρκοκυπριακής πλευράς και υποβάθμιση της ελληνοκυπριακής επιρροής στην Ισλαμική Διάσκεψη, μαζική εκμετάλλευση ελληνοκυπριακών περιουσιών κ.α.). [...]

... Η αερολογία προσφέρεται στο δημόσιο χώρο πολύ πρόσφατα. Όμως στο επίπεδο της πολιτικής ηγεσίας το θέμα του αερίου πρέπει να είχε συσχετισθεί με το Κυπριακό και το 2004 έστω και πριν να γίνουν οι ερευνητικές γεωτρήσεις...»

http://erascy.blogspot.com/2012/02/blog-post_26.html

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ταξικές σχέσεις: Διάλογος εμπλεκόμενων μερών

Η εβδομάδα που πέρασε δεν είχε σημαντικές εξελίξεις στο εργασιακό τοπίο. Δεν έχει επιλυθεί οτιδήποτε, ούτε έχει ξεκαθαρίσει η κατάσταση σε σχέση με τα ανοιχτά ζητήματα της προηγούμενης περιόδου. Η Υπουργός Εργασίας είπε ότι δεν θα προχωρήσει σε ρύθμιση των ωρών λειτουργίας των καταστημάτων (ΟΕΒ-ΚΕΒΕ είχαν προτείνει επέκταση του ωραρίου με αφορμή την και ως πρόταση για αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης) πριν να προηγηθεί διάλογος με τα εμπλεκόμενα μέρη. Η ΠΟΒΕΚ που εκπροσωπεί τις μικρές επιχειρήσεις αντιτίθεται έντονα στην πρόταση ΟΕΒ-ΚΕΒΕ που θεωρεί ότι θα βάλει την "ταφόπλακα" στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Πραγματοποιήθηκε, επίσης, απεργία στην εταιρεία ΜΕΤΑΛΚΟ, η οποία δεν ανακοινώθηκε επίσημα και δεν εμφανίστηκε στη δημόσια σφαίρα και που αναστάλθηκε δύο μέρες αργότερα για να συνεχιστεί ο διάλογος. Φαίνεται ότι αυτό το φαινόμενο - η μη δημοσιοποίηση των μικρών απεργιών να αποτελεί τάση στην

τακτική των συνδικαλιστικών οργανώσεων ενδεχομένως, και λογική της κυπριακής συνδικαλιστικής κουλτούρας έτσι ώστε να διατηρείται η ένταση σε χαμηλά επίπεδα. Η δημοσιοποίηση μιας απεργίας σε μια εταιρεία και η κατηγορία παραβίασης συμβάσεων ή αυθαιρεσίας ενδέχεται να προκαλέσει δυσφήμιση στην εταιρεία και να υπονομεύσει τον διάλογο από τον οποίο ξεκινά και στον οποίο επιστρέφει η συνδικαλιστική δράση. Αυτό βέβαια έχει ως αποτέλεσμα την μη ενημέρωση των εργαζομένων σε άλλες εταιρείες και άλλους κλάδους και αλλά της ευρύτερης κοινωνίας για τους εργασιακούς αγώνες που διεξάγονται. Και με ταξικούς όρους, την αδυναμία υπέρβασης των διαιρέσεων της εργατικής τάξης και την ανάπτυξη μιας συνολικής ταξικής συνείδησης.

ΑΗΚ: όταν έρχεται ο λογαριασμός από το ναυάγιο της αγοράς φυσικού αερίου, κάποιοι ψάχνουν αλλού

Τον Δεκέμβρη του 2010 η ΔΕΦΑ είχε καταλήξει σε συμφωνία με την εταιρεία Shell για την εισαγωγή φυσικού αερίου, μετά από μια διαδικασία στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι όλων των κομμάτων και η οποία δεν αμφισβητήθηκε από κανένα. Αυτή η εισαγωγή θα βοηθούσε την Κύπρο να έχει χαμηλότερα κόστη, όσον αφορά στην παραγωγή ενέργειας, αλλά και χαμηλότερα έξοδα γενικά, αφού με την χρήση του πετρελαίου αυξάνονται τα πρόστιμα για την εκπομπή ρύπων.

Εκείνη η απόφαση ναυάγησε μετά από μια συντονισμένη προσπάθεια ΜΜΕ και πολιτικών. Αξίζει να γίνει υπενθύμιση ότι ο Φιλελεύθερος στήριξε έντονα την μη έγκριση της συμφωνίας, ενώ η Πολίτης στήριξε την συμφωνία. Ο δε διευθυντής έκδοσης του κυριακάτικου Πολίτη τότε, είχε γράψει μισοαστεία μισοσοβαρά ότι θα μπορούσαν τα κόμματα να χειριστούν το φυσικό αέριο όπως χειρίζεται η "επιτροπή άμυνας" της βουλής, τον προϋπολογισμό της – με συμμετοχή όλων των κομμάτων στα «κέρδη».

Τελικά, η Κύπρος έμεινε με το πετρέλαιο και προφανώς τα κόστη αυξάνονται, ιδιαίτερα μετά την τελευταία όξυνση στην γεωπολιτική μας περιοχή: η μέση τιμή του αργού πετρελαίου έχει αυξηθεί από 78, 61 δολάρια το 2010, σε 95,11 δολάρια το 2011. Και τους πρώτους μήνες του 2012, η αύξηση συνεχίστηκε με κέντρο βάρους την διαμάχη του Ισραήλ και των ΗΠΑ, με το Ιράν για το πυρηνικό του πρόγραμμα. Η τιμή του brendt λ.χ. εκτινάχθηκε από τα 107 δολάρια στα 125.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι φουσκωμένοι λογαριασμοί της ΑΗΚ για τον χειμώνα ήταν λογικό να προκαλέσουν συζητήσεις. Και η προσπάθεια της ΑΗΚ να επιβάλει και έστω και μικρό πρόστιμο στις καθυστερήσεις πληρωμών, προκάλεσε διαφωνία. Η ΑΗΚ ανακάλεσε το «πρόστιμο» και εξέφρασε την επιθυμία να βοηθήσει τους πελάτες-πολίτες που έχουν ανάγκη να κάνουν τις αποπληρωμές τους σταδιακά. Όμως, η εκστρατεία η οποία συντηρείτο έντονα από την αρχισυνταξία του Φιλελευθέρου [παρά από το οικονομικό τμήμα της εφημερίδας που είναι συνήθως πιο ορθολογιστικό] στα πρωτοσέλιδα. Η ευαισθησία για τις «ευάλωτες ομάδες» είναι μια ευχάριστη στροφή για την αρχισυνταξία, η οποία πρωτοστατούσε στις πιέσεις για περικοπές στο τέλος του περασμένου χρόνου. Όμως, η λογοκρισία των αιτιών της ιλιγγιώδους αύξησης του κόστους, λόγω του Ισραήλ, η αποφυγή αναφοράς στην ματαίωση της έλευσης του φυσικού αερίου [μέχρι έστω να μπορεί να χρησιμοποιηθεί το κυπριακό], δεν είναι ενδεικτικά σφαιρικής άποψης. Η εμφάνιση, έστω και συγκαλυμμένα, αιτημάτων για ιδιωτικοποίηση ή μετοχοποίηση της ΑΗΚ, μάλλον καταδεικνύουν ότι πέρα από τις οποιεσδήποτε δικαιολογημένες διαμαρτυρίες, μερικοί φαίνονται να προσπαθούν να δαιμονοποιήσουν την δημόσια εταιρεία για να αγοράσουν μετά φθηνά, κερδοφόρες υπηρεσίες. Όπως και η εισήγηση για μείωση του ΦΠΑ χωρίς να διευκρινίζεται ποιες ομάδες πολιτών αφορά, είναι επίσης ύποπτη: αν αυτή η μείωση θα ευνοήσει τελικά το κεφάλαιο να αποφύγει να πληρώσει στο δημόσιο, ίσως οι φουσκωμένοι λογαριασμοί να είναι και δικαιολογία για κάποιους.

ΔΙΕΘΝΗ

Συρία: δημοψήφισμα για νέο σύνταγμα, δυτικές αναπαραστάσεις και σαουδαβική διγλωσσία

Την Κυριακή, 26/2, έγινε στην Συρία δημοψήφισμα για νέο σύνταγμα, το οποίο ανοίγει την πολιτική ζωή της χώρας σε πολυκομματική διεκδίκηση. Την νύχτα το euronews ήταν χαρακτηριστικό της δυτικής παρουσίας του θέματος: ο τίτλος του ρεπορτάζ ήταν «ο Άσσαντ ψηφίζει σε αιματοβαμμένη κάλη». Μετά ανέφερε ότι η ψηφοφορία έγινε και ότι οι «οπαδοί του Άσσαντ» πήγαν μαζικά να ψηφίσουν και ότι ανάλογες εικόνες, μαζικής ψηφοφορίας, έδειχναν και τα συριακά κανάλια. Και στο τέλος ανέφερε ότι υπήρχαν σκηνές και από την ψηφοφορία στην Χομς. Η διαφορά -και συχνά αντίθεση- του τίτλου της είδησης και της κωδικοποίησης, με τα διαθέσιμα στοιχεία είναι ένα συνηθισμένο πια φαινόμενο της δυτικής παρουσίας. Πάντως

τώρα αναφέρεται πιο συχνά ο όρος «συνοικίες» στην Χομς -παρά αναφορά σε ολόκληρη την πόλη- όταν γίνεται αναφορά στους ένοπλους της αντιπολίτευσης.

Στο διεθνές πλαίσιο, το δημοψήφισμα στήριξαν η Ρωσία και Κίνα. Η Σαουδική Αραβία προσπάθησε να εκμαιεύσει την περασμένη εβδομάδα, ένα είδος αναγνώρισης για την οργάνωση της αντιπολίτευσης, την οποία υποστηρίζει. Έγινε μια σχετική συνοδός στην Τύνιδα με όνομα ανάλογο του λιβυκού σεναρίου: «Φίλοι της Συρίας». Το αποτέλεσμα δεν φαίνεται να ικανοποίησε, διότι ο Σαουδάραβας εκπρόσωπος αποχώρησε δηλώνοντας ότι με λόγια δεν γίνεται τίποτα. Και όταν ρωτήθηκε μάλιστα αν ευνοεί τον εξοπλισμό της αντιπολίτευσης, απάντησε «νομίζουμε θα ήταν μια εξαιρετική ιδέα». Ολοκληρώνοντας την αντίφαση που χαρακτηρίζει την σαουδαραβική θέση από την αρχή, ο βασιλιάς της χώρας σε τηλεοπτική ομιλία του αυτό το σαββατοκύριακο, τόνισε ότι οι «κινητοποιήσεις» στον αραβικό κόσμο είναι έργο «εχθρών του Ισλάμ και των Αράβων». Ακριβώς όπως πέρσι, όταν η Σαουδική Αραβία διασφάλιζε από την μια τον βομβαρδισμό της Λιβύης με επιχείρημα «σκοτώνονται μουσουλμάνοι»/ «καταπιέζεται ο λαός», ενώ από την άλλη, έστελλε στρατεύματα για να καταστείλει το κίνημα εκδημοκρατισμού στο Μπαχρέιν ενάντια στον σουνίτη βασιλιά. Ο Όργουελ δεν θα μπορούσε να φανταστεί τέτοια απόλυτη εφαρμογή διγλωσσίας, της γλώσσας του «1984» όπου οι λέξεις σημαίνουν το αντίθετο τους.

Η έννοια των "κινητοποιήσεων", στην σαουδαραβική πολιτική ορολογία αναφέρεται είτε σε κοσμικά κινήματα -τα οποία μέχρι στιγμής έχουν περιθωριοποιηθεί- είτε κινήματα που έχουν την στήριξη του Ιράν: τέτοια κινήματα υπάρχουν και στην Υεμένη αλλά και εν δυνάμει στην ίδια την Σαουδική Αραβία όπου οι σιήτες είναι η πιο συμπαγής μειοψηφία και καταπιέζονται. Και, το χειρότερο, κατοικούν στην περιοχή με πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Σε αυτό το πλαίσιο, ο εξοπλισμός της αντιπολίτευσης στην Συρία έχει και την διάσταση της ανατροπής ενός κοσμικού καθεστώτος, αλλά και γίνεται αντιληπτή και ως σημείο σύγκρουσης των Σαουδαράβων με σύμμαχους του Ιράν. Και φυσικά, η Σαουδική Αραβία δεν συγχώρεσε εύκολα την απώλεια της εξουσίας από το Λιβανέζο σύμμαχο της, τον Χαρίρι. Ούτε και είναι τυχαίο ότι ένας χώρος διείσδυσης ισλαμιστών ενόπλων στην Συρία είναι ο βόρειος Λίβανος, στον οποίο έχει επιρροή ο Χαρίρι.

Εντω μεταξύ, η Ρωσία αμφισβήτησε ανοικτά πια το «παρατηρητήριο», το οποίο διοχετεύει την εκδοχή της συριακής αντιπολίτευσης από το Λονδίνο, σημειώνοντας μέσω εκπροσώπου του υπουργείου εξωτερικών, ότι είναι μια "οργάνωση" δύο

ατόμων -ενός επιχειρηματία και της γραμματέος του- οι οποίοι δεν είναι ούτε δημοσιογράφοι, ούτε έχουν αποκαλύψει τις πηγές -και τη φερεγγυότητα- της πληροφόρησης ή την χρηματοδότηση τους. Το ότι οι πηγές τους είναι αμφίβολες, αναφέρεται μερικές φορές με την κωδικοποίηση "δεν υπάρχει τρόπος τεκμηρίωσης για τις πληροφορίες". Το BBC στην εντυπωσιακή στράτευση του, μερικές φορές παραβλέπει ακόμα και αυτούς τους τυπικούς δημοσιογραφικούς κανόνες. Η κριτική, πάντως, αρχίζει να διαχέεται. Μέχρι και στο αθηναϊκό «Βήμα» της Κυριακής υπήρχε κείμενο με κάποιες έστω αμφιβολίες για τις πηγές της αντιπολίτευσης στην Συρία, ενώ καταγραφόταν ότι ένας από τους δημοσιογράφους που σκοτώθηκαν στην Συρία είχε σκοτωθεί από τους ένοπλους της αντιπολίτευσης, όταν ο δημοσιογράφος δοκίμασε να κινηματογραφήσει εκδήλωση υπέρ του Άσσαντ στη Χομς.

Η ρωσική αμφισβήτηση του «παρατηρητηρίου»:

<http://en.rian.ru/russia/20120225/171527722.html>

Όταν το Ιράν χαϊδεύει επικίνδυνα την στρόφιγγα του πετρελαίου: και αν σταματήσει τις πωλήσεις στην Ελλάδα;

Την Κυριακή, 26/2, δημιουργήθηκε ένας μικροπανικός. Μια ιρανική πηγή δήλωσε ότι μερικά τάνκερ, τα οποία είχαν φτάσει στο Ιράν για να φορτώσουν πετρέλαιο σύμφωνα με τα συμβόλαια, επέστρεφαν άδεια, αφού οι ιρανικές αρχές δεν το επέτρεψαν. Αμέσως μετά, μια άλλη ιρανική πηγή διέψευσε την αρχική είδηση.

Το πλαίσιο: ήδη το Ιράν ανακοίνωσε ότι θα εφαρμόσει και το ίδιο, ένα είδος εμπάργκο προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά την απόφαση της να δεχθεί την αμερικανική θέση για εμπάργκο στο ιρανικό πετρέλαιο. Η Ελλάδα φαίνεται να είναι η χώρα η οποία θα πληγεί περισσότερο. Όχι μόνο γιατί εισάγει περισσότερο πετρέλαιο από το Ιράν, αλλά και διότι τα ελληνικά διυλιστήρια φαίνεται να είναι προσαρμοσμένα για το ιρανικό πετρέλαιο. Σε αυτό το πλαίσιο, αν χρειαστεί να αλλάξει χώρα εισαγωγής του πετρελαίου, άρα και το είδος του, θα χρειαστεί νέα έξοδα για την αναπροσαρμογή των εγκαταστάσεων.

Οπότε, ειρωνικά, το Ιράν μπορεί να παρέμβει στην ευρωπαϊκή οικονομική κρίση αυξάνοντας τα κόστη διάσωσης της ελληνικής οικονομίας – εκτός βέβαια αν κάποιοι θεωρούν ότι η ιρανική κρίση είναι και μια ευκαιρία για να σπρωχτεί ντε φάκτο η Ελλάδα σε ένα στάδιο μέσα-έξω από το ευρώ.

Αξίζει, επίσης, μια αναφορά για τις ευρύτερες κινήσεις που δείχνουν πια ένα πολυπολικό πλαίσιο: η Σαουδική Αραβία αποφάσισε να αυξήσει την εξαγωγή πετρελαίου για να αναπληρώσει το κενό το οποίο δημιουργείται από το εμπάργκο στις εξαγωγές ιρανικού πετρελαίου προς την Δύση. Όμως η Κίνα, η οποία απέρριψε το εμπάργκο εναντίον του Ιράν, αγοράζει μαζικά και σαουδαραβικό πετρέλαιο, σπρώχνοντας αναπόφευκτα την τιμή ψηλά, ενώ ταυτόχρονα διαπραγματεύονται την τιμή με το Ιράν. Και η Δύση φαίνεται καταδικασμένη να παρακολουθεί.

Μια τράπεζα που θα ήθελε να είναι παγκόσμιο κράτος: Goldman Sachs και οι τρεις σωματοφύλακες

Η Goldman Sachs (GS), μια από τις μεγαλύτερες τράπεζες επενδύσεων περιουσιακών στοιχείων (investment banks) ανά τον πλανήτη, αποτελεί τον κυριότερο πρεσβευτή του καπιταλιστικού συστήματος στην εποχή μας. Διεθνείς αναλυτές καταγράφουν το συγκεκριμένο κολοσσό ως τον κύριο υπαίτιο και δημιουργό της οικονομικής κρίσης που έπληξε τόσο στις ΗΠΑ το 2008, όσο και άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπως στην Ελλάδα. Ο συγκεκριμένος κολοσσός μαζί με άλλες τράπεζες όχι μόνο δεν τήρησαν την συμφωνία με το αμερικανικό Υπουργείο Οικονομικών (US Department of the Treasury) να ενισχύσουν την αμερικανική οικονομία και ανάπτυξη με δανειοδοτήσεις και συγκεκριμένα με το αυτούσιο ποσό που έλαβαν ως κυβερνητική υποστήριξη, αλλά κατέφεραν να διπλασιάσουν το ποσοστό ανεργίας και με ακόμη εννιά τράπεζες να ελέγχουν το 77% των επενδυτικών κεφαλαίων στην αμερικανική ήπειρο. Η Goldman Sachs λοιπόν, όχι μόνο κατάφερε να επιβιώσει το κραχ του 2008, αλλά βγήκε ισχυρή και έτοιμη όσο ποτέ να υλοποιήσει τα σχέδια που είναι βέβαια, το «κέρδος», αλλά με τα σημερινά δεδομένα αυτό το «κέρδος» φαίνεται να προϋποθέτει και άμεση παρέμβαση των τραπεζών στην πολιτική – όχι πια για να προστατευθούν αλλά για να επιβάλουν τους όρους τους.

Η μέθοδος που ακολουθείται θυμίζει τα αρπακτικά που αναμένουν ποιμενικά και υπομονετικά το θύμα να ξεψυχήσει για να το κατασπαράξουν, μόνο που στην προκειμένη περίπτωση τα μεταλλαγμένα αυτά αρπακτικά ανακάλυψαν μια νέα στρατηγική να τροφοδοτούν το θύμα προτού οδηγηθεί σε βέβαιο θάνατο. Έτσι, οι παρεμβάσεις της τράπεζας παίρνουν αρχικά την μορφή της «βοήθειας» προς κάποια κράτη για να αντιμετωπίσουν προβλήματα και ακολούθως βέβαια όταν οι λογιστικές

ακροβασίες της τράπεζας αποκαλυφθούν, η χώρα θα βρεθεί εντελώς αδύναμη μπροστά στις «διεθνείς αγορές» -στις οποίες συμμετέχει ενεργά και πάλι «η Τράπεζα» – αλλά τώρα ως πιεστικός αντίπαλος των μέχρι χθες πελατών- οι οποίες θα αρχίσουν να απαιτούν περισσότερα – περικοπές, παγιοποιήσεις και άμεσες πληρωμές.

Ένα σχέδιο τόσο μεγαλεπήβολο δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί χωρίς την απαραίτητη βοήθεια από κατάλληλα στελέχη. Πολλοί επικριτές του δικτύου επιρροής της αμερικανικής τράπεζας Goldman Sachs, το παρομοιάζουν άλλωστε ως τεκτονική στοά. Όσο και αν ξαφνιάζει ο νέος πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Μάριο Ντράγκι, και οι νύν πρωθυπουργοί της Ιταλίας και Ελλάδας, Μάριο Μόντι και Λουκάς Παπαδήμος αντίστοιχα είναι οι «πεφωτισμένοι» αυτού του οικονομικού δικτύου. Οι τρεις αυτοί σωματοφύλακες της Goldman Sachs φρόντισαν να αφήσουν το δικό τους στίγμα στην επιχείρηση «κατάκτησης του πλανήτη».

Το χρυσό βραβείο απονέμεται στον Μάριο Ντράγκι, αντιπρόεδρο την Goldman Sachs International την περίοδο 2002-2005, ο οποίος έφερε εις πέρας την αποστολή του να απαλλάξει την Ελλάδα από τα ξακουστά «swaps» και να καλυφθεί έτσι μέρος του χρέους, αποκρύπτοντας τα πραγματικά δημοσιονομικά στοιχεία της χώρας ξεγελώντας, έτσι τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, εντάσσοντας την χώρα στην Οικονομική Νομισματική Ένωση (ONE). Το βραβείο διακριτικής ικανότητας καταλαμβάνει ο Μάριο Μόντι διεθνής σύμβουλος της GS από το 2005 μέχρι τον διορισμό του στο πρωθυπουργικό αξίωμα της Ιταλίας που αποστολή του ήταν να υπερασπίζεται τα συμφέροντα της GS στα μυστικά δωμάτια που λαμβάνονται αποφάσεις δημόσιας πολιτικής σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά κατά κύριο στόχο είχε την παρακολούθηση και ταυτόχρονη ενημέρωση των διάφορων ευρωπαϊκών επιχειρήσεων και πρωτοβουλιών για ζητήματα της διεθνούς οικονομίας. Τρίτος, τερματίζει ο πρώην διοικητής της Ελληνικής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), από το 1994 ως το 2002, Λουκάς Παπαδήμος, ο οποίος συμμετείχε στην επιχείρηση κάλυψης του δημοσίου ελληνικού χρέους από τους προϋπολογισμούς της χώρας, κάτι το οποίο σκηνοθετήθηκε με άψογο τρόπο, με το αζημίωτο φυσικά, από την Goldman Sachs. Το όφελος για την Goldman Sachs ήταν και παραμένει διπλό. Πέρα από την αμοιβή της ως οικονομικός σύμβουλος της ελληνικής κυβέρνησης, η οικονομική καταστροφή της Ελλάδας θα επιφέρει τεράστια κέρδη στην εταιρεία.

Με απλά λόγια, το «σχέδιο» της Goldman Sachs, είναι να αγκαλιάζει κυβερνήσεις. Η Goldman Sachs είναι εκεί για να συμβουλεύει τις διάφορες κυβερνήσεις -οι οποίες μετατρέπονται σταδιακά σε προτεκτοράτα- αφού πρώτα τις έχει βοηθήσει να χρηματοδοτηθούν και έχει τοποθετήσει τους δικούς της ανθρώπους σε σημαντικές θέσεις εξουσίας, για το ποια πολιτική θα ακολουθήσουν ως προς την αναζήτηση πιο επικερδών και προσοδοφόρων θέσεων εργασίας. Ο σκοπός αυτού του εγχειρήματος, είναι να δημιουργηθεί μια σχεδόν ταύτιση του δημοσίου συμφέροντος με αυτού της Goldman Sachs. Έτσι το κατασκευασμένο πλαίσιο θα παρουσιάζεται ως ένα είδος αυτονόητου και φυσικού δεδομένου – οι πολιτικοί θα εκλέγονται, θα αναζητούν τις συμβουλές της εταιρείας, και όταν αποκαλυφθούν τα σκάνδαλα και οι λογιστικές αλχημείες, θα αντικατασταθούν με τεχνοκράτες της ίδιας τράπεζας σαν «λύση έκτακτης ανάγκης». Κατά τ'άλλα, ο Διευθύνων Σύμβουλος, του οικονομικού κολοσσού, Λόιντ Μπλανκφίν, δήλωσε με άκρα ταπεινότητα και μετριοφροσύνη πως: "Δεν είμαι παρά ένας τραπεζίτης που εκπληρώνει το έργο του Θεού".

X.M

Οι Anonymous απειλούν με κλείσιμο το ίντερνετ, και δημοσιοποιούν κείμενο αλληλεγγύης για τον ελληνικό λαό

Οι Anonymous φαίνεται να στρέφουν την προσοχή τους στις μεγάλες εταιρείες και τις τράπεζες, ενώ ανακοίνωσαν ότι θα προσπαθήσουν να «κλείσουν το ίντερνετ» στις 31 Μαρτίου, σε μια εκστρατεία με τίτλο «Global Blackout» σαν εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια σε νομοθεσίες όπως η SOPA αλλά και με σαφή στόχο πια τους πολιτικούς και τους «αγαπημένους τους τραπεζίτες».

Εν τω μεταξύ η πίεση, τόσο στους δρόμους όσο και στο ίντερνετ, φαίνεται να αποδίδει: η Ε.Ε. αποφάσισε να σταματήσει την διαδικασία έγκρισης της ACTA μέχρι να αποφανθεί το νδικαστήριο για την συνθήκη:

<http://rt.com/news/eu-suspends-acta-ratification-955/>

Κατά την διάρκεια της περασμένης εβδομάδας έγινε νέα επίθεση των illuminati (πεφωτισμένων) (ομάδα που στηρίζει τους Anonymous) στην ιστοσελίδα του ελληνικού υπουργείου δικαιοσύνης. Η «παραμόρφωση» εναντιώνεται στις συλλήψεις

μελών του GHS (Greek Hacking Screen) τριών ανήλικων που η αστυνομία ισχυρίζεται ότι φέρουν ευθύνη για τις επιθέσεις σε διάφορες ιστοσελίδες την ημέρα που υπογράφηκε το μνημόνιο και για την παραμόρφωση στο www.ministryofjustice.gr.

Η παραμόρφωση είχε αυτή την μορφή <http://assets.pestola.gr/img7/anonymous-ministryofjustice-defacement.jpg>

Επίσης, υπάρχει μια νέα ανακοίνωση σχετικά με τη διαγραφή χρεών
Για κάθε ένα άρθρο του νομοσχεδίου της ντροπής που θα ψηφίζετε, εμείς θα κλείνουμε το σύστημα και μιας Εφορίας διαγράφοντας τα χρέη των Ελλήνων πολιτών, Χρέη τα οποία φασιστικά τους επιβάλλατε να πληρώσουν.

Το κείμενο αλληλεγγύης προς τον ελληνικό λαό το οποίο αναρτήθηκε στην σελίδα τους είναι το εξής:

*Τα παιδιά της GHS δεν είχαν να κάνουν κάτι με το site αυτό. ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΤΕ ΤΟΥΣ!
Κάνατε μεγάλο λάθος, αυτό έγινε από τους Anonymous και όχι από τα παιδιά της GHS.
Πολίτες της Ελλάδας,
Είμαστε οι Anonymous*

Παρακολουθούμε καθημερινά την κυβέρνηση σας να καταλύει το Σύνταγμα και τους θεσμούς της χώρας. Τους βλέπουμε να σας οδηγούν όλο και πιο κοντά στην εξαθλίωση. Τους βλέπουμε να ψηφίζουν νόμους που σας αφαιρούν κάθε δικαίωμα στην αξιοπρέπεια. Τους βλέπουμε καθώς παραδίδουν την χώρα στο ΔΝΤ και στους τραπεζίτες. Γνωρίζουμε για τα συσσίτια στα σχολεία, για τις στρατιές των αστέγων, για τους ανθρώπους που ψάχνουν στα σκουπίδια για φαγητό, για τους ανθρώπους που αφήσατε άνεργους και τώρα περιμένουν στις ουρές για ένα πιάτο φαγητό. Γνωρίζουμε ότι η χώρα σας ψήφισε το ACTA στην προσπάθεια σας να φιμώσετε και άλλο τους Έλληνες. Γνωρίζουμε τα πάντα...

Η Δημοκρατία στην Ελλάδα έχει πεθάνει. Πέθανε την ώρα που ανέλαβε μια κυβέρνηση που δεν είχε εκλεγεί από τον λαό. Και για αυτό ακριβώς τον λόγο η ώρα για συζητήσεις ήρθε και πέρασε. Δεν διαπραγματευόμαστε τίποτα και με κανέναν από αυτούς που την δολοφόνησαν. Μπορείτε να μας κυνηγήσετε όσο θέλετε, μπορείτε ακόμα και να συλλάβετε κάποιους από εμάς, στην προσπάθεια σας να μας φιμώσετε...

Αλλά για κάθε έναν που θα συλλαμβάνετε θα ξεπηδάνε άλλοι 3. Δεν είμαστε 5 ούτε 10 ούτε 100. Πλέον ο κάθε Έλληνας είναι Anonymous. Είμαστε εκατομμύρια απέναντι σε σας τους 300 και σε αυτό τον πόλεμο τα δακρυγόνα σας δεν θα σας βοηθήσουν.

Κατοχική Κυβέρνηση της Ελλάδας,
Αυτές τις μέρες πρόκειται να ψηφίσετε ένα νομοσχέδιο που θα είναι το τελευταίο καρφί στο φέρετρο του Έλληνα. Ένα νομοσχέδιο που παραδίδει την χώρα ολοκληρωτικά σε κατοχή. Που θα φέρει την χώρα και τον λαό της στην απόλυτη εξαθλίωση. Δεν θα επιτρέψουμε να εξαθλιώσετε άλλο τον Ελληνικό λαό. Απαιτούμε την άμεση παραίτησή σας, και την διενέργεια εκλογών. Απαιτούμε να μην πληρωθεί ούτε ένα ευρώ στους τοκογλύφους «φίλους» σας. Απαιτούμε την άμεση αποχώρηση του ΔΝΤ από την Ελλάδα. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ήταν μόνο ένα μικρό δείγμα για το τι είμαστε ικανοί να κάνουμε. Ακόμα δεν έχετε δει την πλήρη οργή των Anonymous.
Για κάθε ένα άρθρο του νομοσχεδίου της ντροπής που θα ψηφίζετε, εμείς θα κλείνουμε το σύστημα και μιας Εφορίας διαγράφοντας τα χρέη των Ελλήνων πολιτών, Χρέη τα οποία φασιστικά τους επιβάλλατε να πληρώσουν.
Μπορεί στις διαδηλώσεις των Ελλήνων να τους αντιμετωπίζετε με απίστευτη βία, χτυπώντας ανεξέλεγκτα, αλλά το ιντερνετ είναι το δικό μας πεδίο. Και τον αγαπάμε αυτόν τον πόλεμο. Είμαστε πολλοί και θα είμαστε σύντομοι.
Πολίτες της Ελλάδας, οι Anonymous τώρα πολεμάνε στο πλευρό σας...
Κυβέρνηση της Ελλάδας, να μας περιμένετε...
EXPECTUS!
JUSTICE IS COMING!

BRICS και μετατοπίσεις στο Παγκόσμιο σύστημα: όταν οι μη δυτικοί θέτουν όρους και όρια

Όταν το Ισραήλ απλώνει το χέρι του περισσότερο από ότι μπορεί να ανεχθεί η Ινδία

Όταν πρόσφατα εκράγηκαν μια σειρά βόμβες ενάντια σε ισραηλιτικές πρεσβείες, το Ισραήλ κινήθηκε αμέσως σε μια προσπάθεια να χρησιμοποιήσει τις εκρήξεις ως «απόδειξη» ότι ήταν «υπεύθυνο» το Ιράν, και άρα, είναι «επικίνδυνο», και άρα.. «κυρώσεις» ή ακόμα και «στρατιωτική επίθεση» - έστω κάποιου είδους.

Στην Ινδία, όμως, το Ισραήλ φάνηκε να απλώνει το χέρι του εκεί που δεν έφτανε και μάλλον αποκαλύφτηκε. Οι αρχικές αναφορές ισραηλινών επισήμων με σιγουριά δικαστή, ότι ένοχος ήταν το Ιράν, προκάλεσαν αρχικά δυσφορία, η οποία

μετατράπηκε σε ενόχληση και σαφή διαφοροποίηση των ινδικών αρχών, με υποδείξεις στο Ισραήλ ότι δεν πρέπει να θεωρεί τίποτα δεδομένο πριν ολοκληρωθούν οι έρευνες.

Η υπέρταση του Ισραήλ πήγαζε από δύο κακές εκτιμήσεις: έξω από τον δυτικό κόσμο η επιρροή του Ισραήλ δεν είναι σημαντική, και η ικανότητα του να χρησιμοποιεί τα λόμπυ του σε πολιτικούς και θεαματικούς χώρους, είναι περιορισμένη – σε σύγκριση τουλάχιστον με τις ΗΠΑ λ.χ. Και στα μάτια αυτών των κοινωνιών, οι επιχειρήσεις δαιμονοποίησης τις οποίες κατασκευάζουν οι ισραηλιτικές μυστικές υπηρεσίες δεν είναι ιδιαίτερα πειστικές.

Η δεύτερη διάσταση έχει να κάμει με την άνοδο της Ινδίας ως μεγάλης δύναμης – οπότε η ισραηλιτική παρέμβαση θύμιζε κάτι από το ινδικό αποικιακό παρελθόν. Ταυτόχρονα, όμως, η Ινδία ενδιαφέρεται να διατηρήσει τις σχέσεις της με το Ιράν, και για λόγους πετρελαίου αλλά για γεωπολιτικούς λόγους.

<http://www.counterpunch.org/2012/02/21/netanyahu-crosses-the-line/>

Ήδη την περασμένη εβδομάδα και το Κιργιστάν ανακοίνωσε ότι θα κλείσει την αμερικανική βάση «για να μην γίνει μέρος πιθανών επιθετικών ενεργειών εναντίον του Ιράν». Η κεντρική Ασία, γενικά, δεν φαίνεται διατεθειμένη για ένα νέο πόλεμο που θα καταλήξει όπως σε τραγωδίες ή φιάσκο όπως στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.

Βραζιλία: όταν ο Νότος βάζει όρους για να βοηθήσει την Δύση

Αν πριν λίγα χρόνια διάβαζε ένας αναγνώστης τίτλο άρθρου με τις λέξεις «Βραζιλία» και «όροι δανείου», θα υπέθετε ότι μια ακόμα τριτοκοσμική χώρα χρειαζόταν χρήματα από την Δύση ή δυτικούς οργανισμούς όπως το ΔΝΤ. Τώρα, όμως, είμαστε σε άλλες εποχές: η είδηση αναφέρεται στους όρους που θέτει η Βραζιλία για να επενδύσει ή να ενισχύσει το Ευρωπαϊκό Ταμείο για την κρίση. Το αντίτιμο για την Βραζιλία είναι η αυξανόμενη επιρροή [με την έννοια των ψήφων] στο ΔΝΤ. Ήδη το 2008, όταν εγκρίθηκε ένα πλαίσιο για αντιμετώπιση της κρίσης, η Κίνα είχε θέσει ως όρο τόσο την αλλαγή στα μερίδια ψήφων, αλλά και την δημιουργία άτυπων μορφών «χρήματος» του ΔΝΤ για να αρχίσει η διαδικασία δημιουργίας παγκόσμιου νομίσματος, το οποίο δεν θα ελέγχουν οι δυτικοί.

Οπότε τώρα οι όροι τίθενται και από τον νότο, από την πάλαι ποτέ υποστήριξη των αμερικανών που φαίνεται να απέκτησε νέα δυναμική μετά την σοσιαλδημοκρατική ηγεμονία των τελευταίων χρόνων :

<http://www.bbc.co.uk/news/business-17170157>

Σε μια παράλληλη κίνηση, σύμφωνα με πληροφορίες η ομάδα των BRICS -Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα, Νότια Αφρική- θα προτείνει δικό της υποψήφιο για πρόεδρο της Παγκόσμιας Τράπεζας.